

Knjiga proroka Daniela - Broj devedeset i sedam

Trostruka primjena Ilije: razotkrivanje proročanske dinamike sukoba suvremenog Babilona

Jeff Pippenger

2024-02-29

Trostruka primjena Ilije predstavlja vanjske elemente Ilije posljednjih dana. Ilija predstavlja jednoga čovjeka, ali i pokret ljudi. Pokret ljudi koji se pridružuju glasniku Iliji izvodi se iz stanja i iskustva koje predstavlja Laodiceja.

I pristupi Ilija svemu narodu i reče: Dokle ćete hramati između dvaju mišljenja? Ako je Jahve Bog, slijedite njega; ako li je Baal, slijedite njega. A narod mu ne odgovori ni riječi. Tada Ilija reče narodu: Ja, samo ja, ostadoh prorok Jahvin, a Baalovih je proroka četiri stotine i pedeset ljudi. 1 Kings 18:21, 22.

Bilo u pokretu prvoga ili trećega anđela, oni koji su se pridružili glasniku toga razdoblja bili su ili izvedeni iz povijesti predstavljene crkvom u Sardu ili crkvom u Laodiceji. Obje su crkve predstavljene Ilijinim pitanjem o tome dokle će narod hramati između dvaju mišljenja. Ta dva mišljenja između kojih hramaju predstavljena su Habakukovom „raspravom“. „Rasprava“ u drugom poglavlju Habakuka rasprava je između ispravne ili neispravne metodologije. Narod koji postoji kada nastupi vrijeme te rasprave, bilo u mileritskoj povijesti bilo među onima u povijesti posljednjih dana, neodlučan je sići s ograde, a ako i jest, neodlučan je na koju bi stranu ograde trebao sići. Stoga ne odgovaraju ni riječi.

Gospodin je u povijesti prvoga i u povijesti trećega anđela odredio kušnju koja će očitovati je li jedna strana rasprave, predstavljena teološkom metodologijom otpaloga protestantizma, ili metodologija Millerovih pravila proročkoga tumačenja, uključujući pravila koja je usvojio Future for America, doista bila poruka kasne kiše. Kušnja na gori Karmelu, koja treba započeti uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama, zahtijeva da Bog prepozna tko je Njegov predstavnički glasnik, kao što je učinio s Ilijom i u milleritskoj povijesti 1844. godine. Kao i s Ilijom, i s onima koji su promatrali, ali nisu bili voljni zauzeti stav, metodologija je bila i bit će potvrđena ispunjenjima javnih predviđanja.

„Proročanstva Daniela i Ivana treba razumjeti. Ona tumače jedno drugo. Ona svijetu daju istine koje bi svatko trebao razumjeti. Ta proročanstva trebaju biti svjedočanstvo u svijetu. Svojim ispunjenjem u ovim posljednjim danima sama će se objasniti.” Kress Collection, 105.

Kad je oganj sišao i spalio Ilijinu žrtvu, Bog je onima koji su nijemo promatrali potvrđivao da je Ilija Njegov predstavnik, ali tada je već bilo prekasno za Ahaba, Jezabelu i njezine lažne proroke. To se također dogodilo uoči 22. listopada 1844. u milleritskoj povijesti, i ponovit će se uoči uskoro dolazećega nedjeljnog zakona, koji je predložen 22. listopada 1844. Nažalost, oni koji čekaju do

toga događaja kako bi odlučili, već će po samoj toj činjenici biti odlučili na pogrešnoj strani toga pitanja. Izbor Ilijina glasnika mora prethoditi njegovu suočenju s Ahabom, Jezabelom i njezinim lažnim prorocima. Nakon što je potvrda bila izvršena time što je oganj spalio Ilijinu žrtvu, Ilija je pogubio lažne proroke.

Lažni prorok jest šesto kraljevstvo biblijskog proroštva, i svoju vladavinu kao šesto kraljevstvo završava pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu, gdje je Ilija pogubio lažne proroke. Nakon toga započelo je puno izlivanje kiše. U mileritskoj povijesti, vjesnik i njegova poruka bili su prepoznati u suprotnosti s onima koji su u tom kontekstu počeli ispunjavati svoju ulogu kao otpali protestantizam (što je lažni prorok Ilijina svjedočanstva), i jedna od triju sila koje vode svijet u Armagedon. Bog je odredio da nakon 22. listopada 1844. novo prepoznati istinski proročki pokret dovrši Njegovo djelo na zemlji, ali pokret je prešao u Laodiceju i nedugo potom prestao biti „pokret“, jer je postao zakonski priznata Crkva.

S ovim obilježjima prvoga Ilije u našim mislima, sada ćemo razmotriti proročke značajke drugoga Ilije kako bismo prepoznali i utvrdili tko je treći Ilija posljednjih dana. Isus je Ivana Krstitelja prepoznao kao onoga koji je ispunio posljednje proročanstvo Staroga zavjeta.

Evo, poslat ću vam Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji: i on će obratiti srce otaca k djeci, i srce djece k njihovim ocima, da ne dođem i udarim zemlju prokletstvom. Malahija 4:5, 6.

Premda je Isus poistovjetio Ivana s Ilijom koji je imao doći, Ivan nije u potpunosti ispunio sve sastavnice proročanstva o Iliji koji treba doći, jer treći i posljednji Ilija dolazi prije velikoga i strašnoga dana Gospodnjega, što je vrijeme Sedam posljednjih zala, koja završavaju Drugim Kristovim dolaskom. Ipak, Ivan je bio drugi Ilija, a njegovo svjedočanstvo, združeno sa svjedočanstvom prvoga Ilije, prepoznaje i utvrđuje trećega i posljednjega Iliju.

Kao što se Ilija suočio s trostrukim prikazom zmaja, zvijeri i lažnog proroka suvremenog Babilona, tako se i Ivan suočio s rimskom vlašću (Herod), nečistom ženom (Herodijada) i njezinom kćeri (Saloma). Gora Karmel predoznačavala je 22. listopada 1844., koji pak predstavlja nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama. U krizi nedjeljnog zakona dolazi do ostvarenja trostruke unije.

„Dekretom kojim se provodi uspostava papinstva, protivno Božjem zakonu, naš će se narod potpuno odvojiti od pravednosti. Kada protestantizam pruži svoju ruku preko ponora da uhvati ruku rimske sile, kada posegne preko bezdana da se rukuje sa spiritizmom, kada se, pod utjecajem ovoga trostrukog saveza, naša zemlja odrekne svakoga načela svojega Ustava kao protestantske i republikanske vlasti te osigura sredstva za širenje papinskih zabluda i obmana, tada ćemo moći znati da je došlo vrijeme za čudesno djelovanje Sotone i da je kraj blizu.“
Testimonies, svezak 5, 451.

U pripovijesti o Herodu nalazimo da on, kao predstavnik poganskoga Rima, predstavlja „deset kraljeva“ poganskoga Rima te stoga simbolizira deset kraljeva iz sedamnaestoga poglavlja Otkrivenja koji daju svoje kraljevstvo bludnici za jedan sat. Herod je bio predodčen Ahabom. Obojica su bila u nezakonitim brakovima. Ahabu, koji je bio od Izraela, bilo je zabranjeno oženiti ženu koja nije bila Izraelka, a Herod je uzeo ženu svoga brata da se njome oženi. Blud bludnice iz

Tira i Babilona s kraljevima zemaljskim prikazan je Ahabovim i Herodovim nezakonitim odnosom s Izebelom i Herodijadom.

Sukob na gori Karmelu s Ahabom bio je prikazan kao proslava Herodova rođendana. U vrijeme nedjeljnog zakona Sjedinjene Države prestaju biti šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva, a deset kraljeva postaju sedmo kraljevstvo. Na svoj rođendan kao sedmo kraljevstvo, Herod na pijanoj gozbi pristaje dati do polovice svojega kraljevstva Salomi, kćeri Herodijade. Deset kraljeva pristaju predati svoje kraljevstvo Zvijeri, i to čine jer su bili obmanuti od lažnog proroka (Sjedinjenih Država) te su duhovno „pijani”.

Na gori Karmelu lažni su proroci plesali cijeli dan u pokušaju da prevare, a na Herodovo rođendanskoj gozbi Saloma, kći Herodijade, zaplesala je kako bi prevarila pijanoga kralja. Time je kći Herodijadina osigurala Ahabov autoritet za pogubljenje Ivana Krstitelja. Prigodom nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Američkim Državama, Sjedinjene Američke Države prevarit će cijeli svijet da prihvati svjetsku sliku Zvijeri, koja se sastoji od kraljevstva koje je napola crkvenjaštvo, a napola državna vlast. Prijevarena svijeta od strane Sjedinjenih Američkih Država, koje su lažni prorok trostrukoga saveza, bila je predložena plesom Jezebelinih proroka i kćeri Jezebeline (Salome), jer Jezebela je katolicizam, a otpali protestantizam njezine su kćeri (kao Saloma).

Progonstvo započinje s nedjeljnim zakonom koji će uskoro doći i koji uključuje smrt, kao što je predloženo time što je glava drugoga Ilije odrubljena i stavljena u košaru za papinstvo, predloženo Herodijadom. U tom trenutku smrtonosna rana papinstva potpuno je izliječena, ono više nije zaboravljeno i pozni se dažd izliva bez mjere, dok se podiže stijeg stotinu četrdeset i četiri tisuće. U tom trenutku islam trećega Jao udara i započinje postupni sud nad velikom bludnicom koja sjedi na mnogim vodama. Njezin je sud udvostručen.

I čuh drugi glas s neba kako govori: Izidite iz nje, narode moj, da ne budete dionicima njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer su grijesi njezini doprli do neba, i Bog se spomenuo njezinih bezakonja. Vratite joj kako je i ona vama vratila, i podajte joj dvostruko prema njezinim djelima: u čaši koju je napunila napunite joj dvostruko. Otkrivenje 18,4–6.

Njezina je osuda udvostručena, jer još nije bila osuđena za umorstva koja je počinila tijekom mračnih vjekova od godine 538. do 1798. U petom pečatu oni koje je papinstvo pogubilo simbolički su prikazani pod žrtvenikom kako pitaju kada će Bog suditi rimskoj bludnici, te im je rečeno da počinu u svojim grobovima dok se ne navrši druga skupina mučenika koji će biti pogubljeni kao što su i oni bili pogubljeni. Kada dođe njezin sud, on je udvostručen, jer će dvaput pogubiti Božji vjerni narod.

I kad je otvorio peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše onih koji bijahu ubijeni zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje imahu. I povikaše glasom velikim govoreći: Dokle, Gospodaru sveti i istiniti, ne sudiš i ne osvećuješ našu krv nad onima koji prebivaju na zemlji? I dane su svakomu od njih bijele haljine; i rečeno im je da još malo počinu, dok se ne navrši broj njihovih suslugâ i njihove braće, koji imaju biti ubijeni kao i oni. Otkrivenje 6:9–11.

Sestra White smješta prolazak mučenika petoga pečata u vrijeme nedjeljnoga zakona, kada je drugo Božje stado pozvano iz Babilona, što je Herodova rođendanska gozba, kada se deset kraljeva

složi dati svoje sedmo kraljevstvo osmome kraljevstvu koje je od onih sedam.

„Kad je otvoren peti pečat, Ivan Otkritelj u viđenju je vidio pod žrtvenikom skupinu onih koji su bili pobijeni zbog Riječi Božje i svjedočanstva Isusa Krista. Nakon toga uslijedili su prizori opisani u osamnaestom poglavlju Otkrivenja, kada su oni koji su vjerni i istiniti pozvani da iziđu iz Babilona. [Otkrivenje 18,1–5, citirano.]” Manuscript Releases, svezak 20, 14.

Oni koji su pozvani iz Babilona sačinjavaju drugu skupinu mučenika koje papinstvo ubija, kao što je Herodijada učinila drugomu Iliji. Sestra White također smješta peti pečat pri otvaranju posljednjega pečata.

“I kad je otvorio peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše onih koji bijahu pobijeni zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje držahu; i povikaše glasom velikim govoreći: Dokle, Gospodaru, sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti našu krv na onima koji prebivaju na zemlji? I bijahu dane svakome od njih bijele haljine [Proglašeni su čistima i svetima]; i rečeno im bi da još malo počinu, dok se ne ispuní broj njihovih susluga i njihove braće, koji imaju biti pobijeni kao i oni’ [Otkrivenje 6,9–11]. Ovdje su Ivanu bili predloženi prizori koji nisu bili stvarnost, nego ono što će biti u budućem vremenskom razdoblju.

„Otkrivenje 8,1–4 citirano.“ Manuscript Releases, svezak 20, 197.

Molitve onih koje je papinstvo pogubilo tijekom mračnoga srednjeg vijeka „spominju se” pri otvaranju „sedmoga pečata”, što pokazuje da se „sedmi pečat” otvara u vrijeme uskoro nadolazećega zakona o nedjelji, jer se ondje Bog spominje njezinih bezakonja.

I začuh drugi glas s neba gdje govori: Izađite iz nje, narode moj, da ne budete dionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih bezakonja. Vratite joj kako je i ona vama vratila, i podajte joj dvostruko po djelima njezinim; u čaši koju je napunila napunite joj dvostruko. Otkrivenje 18,4–6.

Prvi Ilija svjedoči o sukobu koji se zbiva između sto četrdeset i četiri tisuće i trostrukog saveza koji u posljednjim danima vodi svijet u Armagedon. Drugi Ilija (Ivan Krstitelj) ponavlja i proširuje svjedočanstvo prvoga Ilije te zajedno (red po redak) prepoznaju i utvrđuju proročke značajke trećega i posljednjeg Ilije. Treći Ilija predstavljen je početnim Ilijom (Miller) i završnim Ilijom, jer se pokret prvoga anđela ponavlja u pokretu trećega anđela.

„Bog je porukama iz Otkrivenja 14 dao njihovo mjesto u nizu proročanstva, i njihovo djelo ne treba prestati sve do završetka povijesti ove zemlje. Poruke prvoga i drugoga anđela još su uvijek istina za ovo vrijeme i trebaju teći usporedno s ovom koja slijedi.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Treći Ilija nosi obilježje Alfe i Omega, jer predstavlja Iliju početka i svršetka. I prvi i posljednji Ilija predstavljaju pokret, bilo prvoga bilo trećega anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja.

„Djelo Ivana Krstitelja, i djelo onih koji u posljednjim danima izlaze u duhu i sili Ilijinoj da probude narod iz njegove ravnodušnosti, u mnogočemu je isto. Njegovo djelo je slika djela koje se mora obaviti u ovom vremenu. Krist će doći drugi put da sudi svijetu po pravednosti. Božji vjesnici koji nose posljednju poruku upozorenja što se ima dati svijetu trebaju pripremiti

put za Kristov drugi dolazak, kao što je Ivan pripremio put za njegov prvi dolazak. U tom pripremnom djelu, 'svaka će se dolina povisiti, i svaka gora i brežuljak sniziti; što je krivo, bit će ispravljeno, i hrapava mjesta postat će ravna', jer se povijest treba ponoviti, i ponovno će se 'otkriti slava Gospodnja, i svako će je tijelo zajedno vidjeti; jer usta Gospodnja govoraću.'" Southern Watchman, 21. ožujka 1905.

Trostruka primjena Ilije predstavlja sukob između Ilije i pokreta povezanog s Ilijom te trostrukog saveza suvremenoga Babilona. Ona je usko povezana s trostrukom primjenom glasnika koji pripravlja put Glasniku Saveza, ali ta crta predstavlja unutarnju dinamiku pokreta i glasnika. U objema trostrukim primjenama treće i konačno ispunjenje glasnika i pokreta prikazano je Alfom i Omegom, kao prikazom početnog ispunjenja i završnog ispunjenja.

Treći i posljednji Ilija predstavlja pokret trećega anđela, koji je pokret sto četrdeset i četiri tisuće, koji će biti podignuti kao stijeg da pozovu veliko mnoštvo iz Babilona kada dođe čas velikoga potresa iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja. Prije toga časa, vjesnik i pokret bit će prepoznati u suprotnosti s krivotvorenim pokretom koji iznosi krivotvorenu poruku poznoga dažda o miru i sigurnosti.

Razlike između istinite i lažne poruke te glasnika treba prepoznati po ispunjenju poruke. Ovi su članci započeli krajem srpnja 2023., i mnogo prije pokolja od 7. listopada članci su utvrđivali da istinita poruka kasne kiše prepoznaje islam trećega Jao, te da je poruka započela 11. rujna 2001. Članci su utvrdili da je razjarivanje naroda, koje je prema nadahnuću tada započelo, bilo kao žena u trudovima, te da će se stoga razjarivanje i nevolje nanesene planetu Zemlji nastaviti pojačavati sve do završetka vremena milosti.

Nastavit ćemo proučavanje u našem sljedećem članku.

„O kad bi Božji narod imao osjećaj za nadolazeće uništenje tisuća gradova, koji su sada gotovo posve predani idolopoklonstvu! Ali mnogi od onih koji bi trebali naviještati istinu optužuju i osuđuju svoju braću. Kada obraćajuća Božja sila siđe na umove, nastat će odlučna promjena. Ljudi neće imati sklonosti kritizirati i rušiti. Neće zauzimati položaj koji priječi svjetlu da zasja svijetu. Njihova kritika, njihovo optuživanje, prestat će. Sile neprijatelja okupljaju se za boj. Pred nama su žestoki sukobi. Zbijte se, braćo i sestre moja, zbijte se. Povežite se s Kristom. 'Ne govorite: Savez!... niti se bojte onoga čega se oni boje, niti strahujte. Gospoda nad vojskama, njega svetite; i on neka bude strah vaš, i on neka bude trepet vaš. I on će biti za Svetište; ali i kamen spoticanja i stijena sablazni objema kućama Izraelovim, zamka i klopka stanovnicima jeruzalemskim. I mnogi će se među njima spotaknuti, pasti i razbiti se, uhvatiti se u zamku i biti ulovljeni.'"

„Svijet je pozornica. Glumci, njegovi stanovnici, pripremaju se odigrati svoju ulogu u posljednjoj velikoj drami. Boga se gubi iz vida. Među velikim mnoštvima čovječanstva nema jedinstva, osim kad se ljudi udružuju da ostvare svoje sebične ciljeve. Bog promatra. Njegove namjere u pogledu njegovih buntovnih podanika bit će ispunjene. Svijet nije predan u ruke ljudima, premda Bog dopušta da sile pomutnje i nereda neko vrijeme vladaju. Sila odozdo djeluje kako bi prouzročila posljednje velike prizore u drami — Sotonu koji dolazi kao Krist i djeluje sa svakom prijevarom nepravde među onima koji se u tajnim društvima povezuju jedni

s drugima. Oni koji se prepuštaju strasti za udruživanjem provode neprijateljeve planove. Uzrok će biti praćen posljedicom.“

„Prijestup je gotovo dosegao svoju granicu. Pomutnja ispunja svijet, i velika strahota uskoro će doći na ljudska bića. Kraj je vrlo blizu. Mi koji poznajemo istinu trebali bismo se pripremati za ono što će se uskoro oboriti na svijet kao silno iznenađenje.“ Review and Herald, 10. rujna 1903.